

Příloha č. 1 – Stížnosti podle § 16a zákona o informacích – důvody podání a způsob vyřízení (k čj. 7053/2021-UVCR-3)

Počet stížností podaných v roce 2020 podle § 16a: 9

Jedná se o následující stížnosti:

- Stížnost pisatele na odložení žádosti ve smyslu ustanovení § 14 odst. 5 písm. c) zákona o informacích a odkaz žadatele na věcně příslušná ministerstva a jiné správní úřady. Rozhodnutím vedoucího Úřadu vlády ČR byl potvrzen postup Úřadu vlády ČR, Odboru právního a kontrolního, jakožto povinného subjektu.

- Stížnost pisatele na postup při vyřizování žádosti, jejímž předmětem bylo tvrzené neposkytnutí části požadovaných informací. Rozhodnutím vedoucího Úřadu vlády ČR bylo Úřadu vlády ČR, Odboru právnímu a kontrolnímu, jakožto povinného subjektu, přikázáno, aby žádost pisatele v části, v níž nebyla dosud vyřízena, ve lhůtě 10 pracovních dnů vyřídil. Žadateli byly požadované informace ve stanovené lhůtě poskytnuty.

- Stížnost pisatele na postup při vyřizování žádosti, neboť podle žadatele povinný subjekt nesplnil „svoji jednoznačně uvedenou povinnost poskytnout vyžádané informace, a nevydal ani rozhodnutí o odmítnutí žádosti“. Úřad vlády po věcném posouzení stížnosti shledal, že žadatel podal stížnost ve smyslu ustanovení § 16a odst. 1 písm. b) zákona o informacích, jelikož mu po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 zákona o informacích nebyla požadovaná informace poskytnuta a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Žadatel tímto postupem Úřadu vlády ČR sice nebyl zkrácen na svých právech či právem chráněných zájmech, neboť mu nebyl odepřen přístup k opravným prostředkům, nicméně lze mít za to, že se oprávněně, za situace, kdy mu požadované informace nebyly poskytnuty, domáhal vydání rozhodnutí. Povinný subjekt dospěl s ohledem na uvedené k závěru, že je třeba uplatnit ustanovení § 16a odst. 5 zákona o informacích a žadateli v rámci tzv. autoremedury vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti s odkazem na ustanovení § 3 odst. 3 zákona o informacích.

- Stížnost pisatele na odložení žádosti. Úřad vlády po věcném posouzení stížnosti shledal, že žadatel podal stížnost ve smyslu ustanovení § 16a odst. 1 písm. b) zákona o informacích, jelikož mu po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 zákona o informacích nebyla požadovaná informace poskytnuta a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Žadatel tímto postupem Úřadu vlády ČR sice nebyl zkrácen na svých právech či právem chráněných zájmech, neboť mu nebyl odepřen přístup k opravným prostředkům, nicméně lze mít za to, že se oprávněně, za situace, kdy mu požadované informace nebyly poskytnuty, domáhal vydání rozhodnutí. S ohledem na výše uvedené Úřad vlády dospěl k závěru, že je třeba uplatnit ustanovení § 16a odst. 5 zákona o informacích a žadateli v rámci tzv. autoremedury vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti s odkazem na ustanovení § 3 odst. 3 zákona o informacích.

- Stížnost pisatele proti postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti, jejímž předmětem bylo tvrzené neposkytnutí části informace. Rozhodnutím vedoucího Úřadu vlády ČR byl potvrzen postup Úřadu vlády ČR, Odboru právního a kontrolního, jakožto povinného subjektu.

- Stížnost pisatele na neposkytnutí informací podle zákona o informacích. Stěžovatel uvedl, že mu nebyly poskytnuty požadované informace. V reakci na tuto stížnost bylo Odborem právním a kontrolním stěžovateli sděleno, že Úřad vlády ČR žádnou jím zmiňovanou žádost neeviduje, resp. není zaznamenána v elektronickém systému spisové služby vedené povinným

subjektem. Stížnost byla posouzena jako nová žádost o informace, s odkazem na zákon o informacích, a žadateli byly požadované informace poskytnuty.

- Stížnost pisatele na výši úhrady nákladů požadované ve smyslu ustanovení § 17 odst. 3 zákona o informacích. Jelikož k poskytnutí odpovědi na pisatelovu žádost bylo zapotřebí mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací, byl pisatel vyzván k úhradě takto vzniklých nákladů. Pisatel však nesouhlasil se stanovenou výší úhrady a podal proto stížnost. Rozhodnutím vedoucího Úřadu vlády ČR byl potvrzen postup Úřadu vlády ČR, Odboru právního a kontrolního, jakožto povinného subjektu.

- Stížnost žadatele proti poskytnutí pouze částečné informace, aniž by Úřad vlády ČR vydal o zbytku rozhodnutí o odmítnutí. S ohledem na stížnost Úřad vlády ČR dospěl k závěru, že je třeba uplatnit ustanovení § 16a odst. 5 zákona o informacích a žadateli v rámci tzv. autoremedury vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti s odkazem na ustanovení § 2 odst. 4 zákona o informacích.

- Stížnost pisatele na postup při vyřizování žádosti, neboť podle žadatele byly požadované informace Úřadem vlády ČR poskytnuty pouze částečně, aniž by bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Rozhodnutím vedoucího Úřadu vlády ČR bylo Úřadu vlády ČR, Odboru právnímu a kontrolnímu, jakožto povinného subjektu, přikázáno, aby žádost pisatele vyřídil ve lhůtě 15 pracovních dnů v celém rozsahu. Žadateli na základě upřesnění žádosti o informace byly částečně požadované informace poskytnuty, částečně byla žadatelova žádost odložena. V části žádosti, v níž žadatel žádost na základě výzvy neupřesnil, bylo vydáno částečné rozhodnutí o odmítnutí s odkazem na ustanovení § 14 odst. 5 písm. b) zákona o informacích.